

Brief aan de Tweede Kamer over de uitkomsten van het onderzoek naar bedreigingen tegen politiemensen in privé-situaties.

2 november 2005

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Onderwerp

Uitkomsten onderzoek naar bedreigingen tegen politiemensen in privé-situatie

Op maandag 24 oktober 2005 heb ik kennisgenomen van de resultaten van een verkennend onderzoek onder de titel 'Bedreigingen in Nederland' van het Willem Pompe Instituut in opdracht van Politie en Wetenschap. In deze brief beperk ik mij tot het hoofdstuk over de bedreigingen van politieambtenaren in hun privé-situatie.

De onderzoeksresultaten geven een beeld van (ernstige) bedreigingen die politiemensen raken in hun privé-situatie. Een schokkend en tegelijkertijd voor mij onacceptabel beeld waaruit blijkt dat regelmatig politiemensen worden bewogen om in hun taakuitoefening "iets na te laten".

Uit de grote respons naar aanleiding van oproepen hebben de onderzoekers 42 politiemensen geïnterviewd voor dit onderzoek. Uit deze interviews is gebleken dat het in de praktijk gaat om mondelinge bedreigingen met een verwijzing naar de privé-situatie, via een derde of door middel van practical jokes. De uiting is rechtstreeks, telefonisch, per post en / of via internet. Deze laatste vorm, stellen de onderzoekers, is spectaculair toegenomen.

Het onderzoek laat zien dat bedreigingen worden geuit door alle niveaus uit het criminele milieu, door mensen met een psychisch probleem en door mensen die het gevoel hebben onrechtvaardig te zijn behandeld. De bedreigingen die geuit worden bestaan onder meer uit het bedreigen met de dood van de politieambtenaar en / of zijn gezinsleden, feitelijk bedreigen met een wapen of dodelijke stoffen, het vernielen en / of in brandsteken van privé-eigendommen en dreigend volgen of aanwezig zijn rondom de woning van een politieambtenaar.

Helaas komt ook naar voren dat politiemensen "het gevoel hebben niet serieus te worden genomen door de leidinggevenden" in hun politiekorps en vinden dat te weinig maatregelen in hun situatie zijn genomen.

Het onderzoek geeft aan dat er een sterk wisselend beeld bestaat over de wijze waarop politiekorpsen met bedreigingen omgaan dat geldt zowel voor de opvang, de begeleiding, veiligheids- en beschermingsmaatregelen, als de nazorg.

Gelet op het bovenstaande heb ik besloten dat er één landelijke procedure komt voor de opvang, begeleiding, de veiligheids- en beschermingsmaatregelen en de nazorg van politiemensen die als gevolg van hun dienstuitoefening zijn bedreigd. Deze procedure is wat mij betreft onderdeel van de afspraak met de politievakorganisaties over één landelijke regeling met betrekking tot het afhandelen van gevallen waarin een politieambtenaar slachtoffer is geworden van geweld of agressie als gevolg van de taakuitvoering.

Ook wordt er binnenkort een manifest opgesteld om duidelijk te maken dat geweld tegen overheidspersoneel en dus ook politie niet wordt getolereerd. Dit betekent dat ik samen met de politiekorpsen duidelijk ga maken waar de grenzen liggen. Duidelijk maken wat we accepteren en vooral wat we niet accepteren. Dit alles dient een bijdrage te leveren aan het verminderen van verkeerde bemoeienissen van burgers met politieoptreden, van beledigingen, bedreigingen etc. Dit onderdeel kan worden ingepast in het brede actieplan tegen geweld dat op dit moment in voorbereiding is. Ik zal daarnaast bij de korpschefs aandringen op duidelijke berichtgeving vanuit de politiekorpsen over de aanpak van verdachten van geweld en het justitiële vervolg.

Daarnaast komt er een diepgaand onderzoek naar de vormen, de aanleiding, de gevolgen en de afhandeling van (bedreigingen met) geweld tegen politieambtenaren als gevolg van hun taakuitoefening. De aandacht is vaak gericht op het geweld dat de politie toepast, het is goed dat in dit onderzoek aandacht wordt besteed aan het geweld dat het gezag ondergaat op straat.

Als laatste zal ik in overleg treden met de minister van Justitie om te bekijken of de straffen (verder) kunnen worden verzaamd dan wel aangepast (meer taakstraffen) en om de procedures voor geweld tegen ambtenaren tegen het licht te houden en waar nodig aan te passen. Hierbij gelden als uitgangspunten eenvoud en een duidelijk vervolgsbeleid.

Naast deze maatregelen informeer ik de korpsbeheerders en korpschefs over mijn zorg en onvrede over bovengenoemde constatering uit het onderzoek met betrekking tot de wijze waarop politiekorpsen omgaan met bedreiging tegen politiemensen.

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES,

J.W. Remkes

© MinBZK.nl - Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties - 3 november 2005